

Oikaisuvaatimus / Vahingonkorvaushakemus (takaisinsaantivaatimus) / liukastuminen

Kaupunkirakennelautakunta 06.05.2026 § 92
1997/03.06.02.00/2025

Valmistelijat / lisätiedot:
lakimies Mika Mäkäräinen
puh. 044 718 5012
etunimi.sukunimi(at)kuopio.fi

Päätösehdotus

elinvoimajohtaja Timo Antikainen

Kaupunkirakennelautakunta hylkää tehdyn oikaisuvaatimuksen ja pysyttää voimassa lakimiehen 9.1.2026 §:ssä 2 tekemän päätöksen.

Päätös

Merkitään, että lakimies Mika Mäkäräinen saapui kokoukseen tämän asian käsittelyn alussa. Päätösehdotus hyväksyttiin yksimielisesti.

Selostus

Muutoksenhaun kohteena oleva päätös

Lakimies on 9.1.2026 §:ssä 2 tehdyllä päätöksellä hylännyt hakijan vahingonkorvausvaatimuksen (takaisinsaantivaatimuksen) päätöksestä tarkemmin ilmenevillä perusteilla. Päätöksen mukaan asiassa jäi näyttämättä, että vakuutuksen ottajan työntekijälle aiheutunut vahinkotapahtuma olisi syy-yhteydessä yksin ko. kadun yllä- ja kunnossapidon virheeseen tai laiminlyöntiin eikä asiassa edes väitetty, että kaupunki olisi muutoin vahingonkorvauslain mukaisesti vastuussa ko. vahingosta, joten tehty vahingonkorvaushakemus on hylätty.

Oikaisuvaatimus ja sen perusteet

Oikaisuvaatimuksessa on vaadittu lakimiehen päätöksen kumoamista ja tehdyn vahingonkorvaushakemuksen (takaisinsaantivaatimuksen) hyväksymistä tehdyn hakemuksen mukaisesti. Oikaisuvaatimuksen tekijä oli ensin vaatinut ko. vahinkotapahtuman osalta maksamien korvausten osalta kaupungilta korvauksia yhteensä yhteensä 16 278,72 euroa, mutta kaupungin täydennyskehotuksen myötä muuttanut vahingonkorvaushakemustaan ja vaatinut korvausta yhteensä 7 448,80 euroa.

Oikaisuvaatimuksen mukaan aiheutunut liukastumisvahinko oli aiheutunut 3.3.2024 noin klo 16.00 ajoradalla osoitteessa Mantunsuoran ja Vesitorintien risteys. Oikaisuvaatimuksen mukaan katualue oli liukas ja jäinen sekä hiekoittamaton, joten kaupunki on kadun

kunnossapitäjänä vastuussa ko. vahingon osalta vakuutusyhtiön suorittamista korvauksista edellä todetun mukaisesti.

Sovellettavat säännökset

Kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain 3 §:n 1 momentin mukaan kadun kunnossapito käsittää ne toimenpiteet, joiden tarkoituksena on pitää katu liikenteen tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä kunnossa. Kunnossapidon tason määräytymisessä otetaan huomioon kadun liikenteellinen merkitys, liikenteen määrä, säätila ja sen ennakoitavissa olevat muutokset, vuorokaudenaika sekä eri liikennemuotojen, kuten moottoriajoneuvoliikenteen, jalankulun ja polkupyöräilyn, tarpeet sekä terveellisyys, liikenneturvallisuus ja liikenteen esteettömyys. Mainitun pykälän 4 momentin mukaan kadun kunnossapito käsittää myös ne toimenpiteet, jotka talvella ovat tarpeellisia kadun pysyttämiseksi 1 momentin mukaisessa kunnossa, kuten lumen ja jään poistamisen, kadun pinnan pitämisen tasaisena, liukkauden torjumisen, liukkauden torjumiseen käytetyn kiviaineksen poistamisen sekä katuojien, sadevesikourujen ja -kaivojen avoinna pitämisen.

Kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain 4 §:n 1 momentin mukaan kadun kunnossapito kuuluu kunnalle.

Vahingonkorvauslain 2 luvun 1 §:n mukaan, joka tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttaa toiselle vahingon, on velvollinen korvaamaan sen, jollei siitä, mitä tässä laissa säädetään, muuta johdu.

Mainitun lain 5 luvun 2 §:n mukaan henkilövahingon kärsineellä on oikeus korvaukseen tarpeellisista sairaanhoitokustannuksista ja muista tarpeellisista kuluista, ansionmenetyksestä, kivusta ja särystä sekä muusta tilapäisestä haitasta ja pysyvästä haitasta.

Mainitun lain 5 luvun 5 §:n mukaan esinevahinkona on korvattava esineen korjauskustannukset ja vahingosta aiheutuneet muut kulut sekä arvonalennus taikka tuhoutuneen tai hukatun esineen arvo ja lisäksi tulojen tai elatuksen vähentyminen.

Tieliikennelain 2 §:n 2 kohdan mukaan tienkäyttäjällä tarkoitetaan jokaista, joka on tiellä taikka kuljettaa sillä olevaa ajoneuvoa tai raitiovaunua, ja mainitun pykälän 11 kohdan mukaan pyörätiellä tarkoitetaan polkupyöräliikenteelle tarkoitettua, liikennemerkillä osoitettua, ajoradasta rakenteellisesti erotettua tai erillistä tien osaa taikka erillistä tietä.

Tieliikennelain 3 §:n mukaan vaaran ja vahingon välttämiseksi tienkäyttäjän on noudatettava liikennesääntöjä sekä olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta ja varovaisuutta.

Tieliikennelain 4 §:n mukaan tienkäyttäjän on ennakoitava toisten tienkäyttäjien toimintaa vaaran ja vahingon välttämiseksi ja sovitettava oma toimintansa sen mukaisesti sujuvan ja turvallisen liikenteen edistämiseksi.

Tieliikennelain 16 §:n 1 momentin mukaan jalankulkijan on ylitettava ajorata suojatietä kulkien tai ali- tai ylikulkua käyttäen, jos sellainen on lähellä. Muuten ajorata on ylitettava kohtisuoraan ja risteyksen vierestä, jos sellainen on lähellä.

Arviointia ja johtopäätökset

Lakimiehen päätöksestä ilmenee (9.1.2026 § 2), että korvausvelvollisuuden syntymisen yhtenä edellytyksenä on, että on olemassa korvausvelvollisuuden peruste. Lisäksi vahingon on oltava syy-yhteydessä korvausvastuuseen johtavaan tekoon, toimintaan tai laiminlyöntiin, jota korvaussäännösten soveltamisessa edellytetään. Välttämätön syy tarkoittaa seikkaa, jota ilman seurausta ei olisi syntynyt. Lisäksi vahingonkorvauslain mukainen korvausvastuu syntyy, mikä vahingon kärsinyt taho näyttää vahingon aiheutuneen ja sen, kuka tai mikä taho on vastuussa vahingosta.

Oikaisuvaatimuksen tekijä on toimittanut kaupungille vasta lakimiehen tekemän päätöksen jälkeen vahingon kärsinyttä työntekijä koskevia lääkärinlausuntoja ja muita tarpeellisia selvityksiä. Näitä selvityksiä ei ole toimitettu aikaisemmin kaupungille, vaikka ne ovat olleet tarpeen ko. asiaa ratkaistaessa ja kaupunki oli pyytänyt toimittamaan ko. selvitykset. Nyt toimitetuista selvityksistä ilmenee, että oikaisuvaatimuksen tekijänä oleva vakuutusyhtiö on suorittanut ko. asiassa korvauksia (sekä ajallisesti että määrällisesti) myös sellaisista vahingoista, jotka liittyvät liukastumisvahingon jälkeiseen aikaan. Työntekijän terveydentilassa oli tapahtunut liukastumisvahingon jälkeen työntekijän perussairauksiin tai muihin työntekijän äkilliseen sairastumiseen tai terveydentilan muutoksiin liittyen sellainen äkillinen terveydentilan heikkeneminen, josta aiheutuneet vahingot eivät ole miltään osin syy-yhteydessä ko. liukastumisvahinkoon. Tätä tukee se, että jälkikäteen aiheutuneet muut vahingot ovat aiheutuneet vasta vuorokausi liukastumisvahingon osalta suoritettujen hoitotoimenpiteiden jälkeen ja näitä muita vahinkoja ei voida pitää tyypillisenä seuraamuksena liukastumisvahingon osalta.

On selvää, että kaupunki ei ole kunnossapitolakiin tai vahingonkorvauslakiin perustuen miltään osin vastuussa ko. jälkikäteen aiheutuneista muista vahingoista ja vakuutusyhtiön näiden vahinkojen osalta suorittamista korvauksista. Nämä muut vahingot ovat ajallisesti pidentäneet työntekijän toipumista myös liukastumisvahingosta tai edellyttäneet laadullisesti ja määrällisesti sellaisten uusien hoito- ja muiden toimenpiteiden suorittamista, uutta lääkitystä sekä aiheuttaneet muita kustannuksia ja kuluja, jotka eivät ole syy-yhteydessä liukastumisvahinkoon. Lisäksi työntekijän työkyvyttömyys on jatkunut pitemmän ajan ja työntekijälle on aiheutunut ansiomenetyksiä huomattavasti enemmän tai pitemmän ajan kuin mitä liukastumisvahingoissa on tyypillistä. Nämä vahingot eivät ole miltään osin syy-yhteydessä hakemuksessa kerrottuun liukastumisvahinkoon. Oikaisuvaatimuksen tekijä on kuitenkin vaatinut kaupunkia kohtaan tehdyssä vahingonkorvaushakemuksessa (takaisinsaantivaatimuksessa) korvausta myös tältä osin. Näin ollen tehty vahingonkorvaushakemus (takaisinsaantivaatimus) on osin sekä perusteen että määrän osalta selkeästi virheellinen. Tämän vuoksi vaatimukset jälkikäteen aiheutuneiden vahinkojen korvaamisesta tulee hylätä perusteettomana.

Koska kaupunki on kuitenkin velvollinen tutkimaan ensin vahingonkorvaushakemuksen perusteen, eli onko kaupunki laiminlyönyt kunnossapitolaissa säädetyn kadun kunnossapitovelvollisuuden vai ei tai vahingonkorvauslakiin perustuen vastuussa ko. vahingosta, vasta tämän jälkeen tulee arvioitavaksi edellä kerrotut jälkikäteen aiheutuneet vahingot ja se, miltä osin kaupunki on mahdollisesti korvausvastuussa ko. asiassa.

Pelkästään se seikka, että vakuutuksen ottajan työntekijälle on aiheutunut kaupungin kunnossapitovastuulla olevalla katualueella liukastumisvahinko ei yksin osoita, että kaupunki olisi laiminlyönyt kunnossapitolakia tai että vakuutusyhtiö olisi oikeutettu ko. vahinkotapahtuman osalta suorittamien korvausten osalta saamaan korvausta kunnossapitolaissa säädetyn kunnan kadun kunnossapitovelvollisuuden laiminlyöntiin liittyen tai vahingonkorvauslakiin perustuen.

Asiassa on riidatonta, että vakuutuksen ottajan tekijälle on aiheutunut jalankulkijana kaupungin kunnossapitovastuulla olevalla tiealueella (ajoradalla) ajorataa ylittäessä liukastumisvahinko 3.3.2024 noin klo 16.00 osoitteessa Mantunsuoran ja Vesitorintien risteys. Lisäksi riidatonta on se, että oikaisuvaatimuksen tekijänä oleva vakuutusyhtiö on suorittanut em. vahinkotapahtumaan liittyen hakemuksesta tarkemmin ilmeneviä korvauksia, joita se on vaatinut korvattavaksi.

Asiassa on riidanalaista se, onko ko. vahinkotapahtuma syy-yhteydessä yksin kaupungin kadun kunnossapitovelvollisuuden laiminlyöntiin vai ei ja onko kaupunki muutoin vahingonkorvaus lain mukaisessa vastuussa ko. vahinkotapahtumasta vai ei.

Kaupunki on velvollinen huolehtimaan katujen kunnossapidosta kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain (kunnossapitolaki) mukaisesti. Mainitun lain mukaan katu tulee pitää liikenteen tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä kunnossa.

Kunnossapitolain lain esitöiden mukaan (HE 281/2004) jos kunnossapitovelvollisuus laiminlyödään, siitä voi seurata vastuussa olevalle vahingonkorvausvastuu. Lähtökohtana on siis kadun kunnossapidon vahingonkorvausvastuun perustuminen tuottamukselle eli kadun kunnossapidosta vastuussa olevan on täytynyt syyllistyä johonkin laiminlyöntiin tai muuhun virheeseen.

Vahingonkorvausasioiden yleisenä periaatteena on, että vahingon kärsinyt taho näyttää aiheutuneen vahingon ja siitä vastuussa olevan tahon toteen. Mainittua asiaa ei muuta toisenlaiseksi se, että katujen kunnossapitovelvollisuuksien osalta kunnan tulee osoittaa, ettei kunnossapitotoimenpiteiden suorittamisen osalta ole tapahtunut virhettä tai laiminlyöntiä.

Kunnossapitolain mukaan kadun kunnossapito käsittää ne toimenpiteet, joiden tarkoituksena on pitää ajoneuvoliikenteelle tarkoitettu katu liikenteen tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä kunnossa. Mainitun kadun kunnossapidon tason määräytymisessä otetaan huomioon kadun ajoneuvoliikenteellinen merkitys, ajoneuvoliikenteen määrä, säätila ja sen ennakoitavissa olevat muutokset, vuorokaudenaika sekä moottoriajoneuvoliikenteen tarpeet sekä terveellisyys, liikenneturvallisuus ja liikenteen esteettömyys.

Kunnossapitolain lain esitöiden mukaan (HE 281/2004) kunnalla on mahdollisuus asettaa vastuullaan olevat kunnossapito- ja puhtaanapitotehtävät tärkeysjärjestykseen ja kaduittain kiireellisyyssjärjestykseen. Korkeampaa tasoa ja kiireellisempiä toimia vaaditaan liikenteellisesti keskeisissä paikoissa, kuten kaupunkikeskustoissa ja liikenneasemien läheisyydessä. Edelleen poikkeukselliset säätilan vaihtelut on otettava huomioon olosuhteiden sallimalla kohtuullisella tavalla.

Selvitysten perusteella vahingon tapahtumapaikkana oleva katualue (Vesitornintie) on 3. kunnossapitoluokan katualue ja Mantunsuora 2. kunnossapitoluokan katualue.

Asiassa ei ole esitetty selvitystä, oliko vahinko aiheutunut työntekijä kulkiessa Vesitornintieltä päin tarkoituksenaan ylittää Mantunsuora vai oliko kulku tapahtunut Mantunsuoralta kulkeakseen Vesitornintielle. Tämä seikka ei ilmene myöskään vahingon kärsineen työntekijän vakuutusyhtiölle tekemästä vahinkoilmoituksesta tai työntekijän toimittamasta vahingon tapahtumapaikkaa osoittavasta kartasta.

On yleisen elämäkokemuksen mukaista olettaa työntekijän kulkeneen Vesitornintieltä ylittääkseen Mantunsuoran ko. risteyksessä, koska ajoradan ylittäminen on tapahtunut ko. risteuksen kohdalla. Tätä tukee myös se, että Mantunsuoran vieressä sijaitsee kevyen liikenteen väylä, joka päättyy Vesitornintiehen. Näin ollen voidaan pitää näytettynä, että työntekijä on kulkenut Vesitornintieltä päin ylittääkseen Mantunsuoran. Vahingoittunut työntekijä on sekä tekemässään vahinkoilmoituksessa että vahingon tapahtumapaikkaa osoittavassa kartassa merkinnyt vahingon tapahtumapaikan olevan Vesitornintien ja Mantunsuoran ajoratojen risteys eli vahinko on aiheutunut keskellä katu eli ajoratoja ylitettäessä.

Selvitysten perusteella sää oli vahinkoa edeltävänä päivänä 2.3.2024 pakkasenpuolella. Lämpötila vaihteli -1,5 - -0,2 celsiusasteen välillä. Sää muuttui klo 13.00 suojasään puolelle ja lämpötila oli klo 13.00 0 celsiusastetta, klo 14.00 0,2 celsiusastetta, klo 16.00 0,2 celsiusastetta ja klo 20.00 0 celsiusastetta. Lämpötila muuttui illasta uudestaan pakkasenpuolelle ja lämpötila oli klo 21.00 -0,1 celsiusastetta, klo 23.00 -0,2 celsiusastetta. Vahingon tapahtumapäivänä 3.3.2024 sää oli jatkunut pakkasenpuolella klo 10.00 asti. Tämän jälkeen lämpötila oli muuttunut äkillisesti suojasään puolelle ja lämpötila oli klo 11.00 0,1 celsiusastetta, klo 12.00 0,3 celsiusastetta, klo 15.00 0,3 celsiusastetta ja klo 16.00 0,4 celsiusastetta.

Kaupunki on voinut kunnossapitolain mukaisesti tekemällään päätöksellä osoittaa Vesitornintien 3. kunnossapitoluokan ja Mantunsuoran 2. kunnossapitoluokan moottorikäyttöisten ajoneuvojen liikenteelle tarkoitetuiksi katualueiksi. Saatujen selvitysten perusteella vahingon tapahtumapaikalla (risteysalue) on suoritettu sekä ajallisesti että myös laadullisesti tarpeellisia ja riittäviä talvikunnossapitotoimenpiteitä, kun alueella oli suoritettu kadun aurausta ja hiekoitusta

Edellä lausutut sääolosuhteet huomioon ottaen vahingon tapahtuma-alueella suoritettujen kadun talvikunnossapitotoimenpiteet, johon on sisältynyt sekä kadun aurausta että hiekoitusta, olivat käyneet sääolosuhteiden äkillisten muutosten vuoksi osin tehottomaksi tai epätarkoituksenmukaiseksi, kun katualueella oleva hiekoitus oli suojasään myötä jään sulattaessa ajorataa ensin jäänyt veden sisään ja tämän jälkeen sään muuttuessa pakkasen puolelle jäänyt jään sisälle. Myös vahinkoilmoituksessa on mainittu, että katu oli aurattu ja että kadulla oleva sora oli painunut jään sisälle.

Näin ollen vahingon tapahtumapaikkana oleva moottoriajoneuvojen liikennekäyttöön osoitettu katujen risteysalue (Vesitornintie / Mantunsuora) on ollut myös vahingon tapahtumaiikaan kunnossapitolain mukaisesti liikenteen tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä käyttökunnossa moottoriajoneuvojen käyttöön. On selvää, että ko. katujen risteysaluetta ei tarvitse kunnossapitää samalla tavalla kuin jalkakäytäviä, koska kadut (ja niiden ajoradat) on

tarkoitettu yksin moottorikäyttöisten ajoneuvojen liikennekäyttöön. Asiaa ei muuta toisenlaiseksi se, että tieliikennelain 16 §:n mukaan jalankulkijalla on oikeus ylittää ajorataa jalankulussa, kun läheisyydessä ei ole suojatietä tai ali- tai ylikulikutunnelia. Näin ollen vahingon tapahtumapaikkana olevaa ko. katujen risteysaluetta ei ole kunnossapitolain mukaisesti velvollisuutta talvikunnossapitää jalankulkuun liittyen. Näin ollen asiassa ei ole myöskään merkitystä sillä, että ajoneuvoliikenteelle tarkoitetulla katualueella oleva hiekoitusSORA oli sääolosuhteiden äkillisten muuttumisten vuoksi painunut ensin osin sulaneen veden ja veden jäädyttyä myös jään sisään. Katujen risteysaluetta ei ole myöskään kunnossapitolain tai tieliikennelain säännökset huomioon ottaen velvollisuus kunnossapitää hiekoittamalla jalankulkukäyttöön vaan riittää, että ko. katujen risteysaluetta on kunnossapidetty tyydyttävällä tavalla moottoriajoneuvojen liikennekäyttöön.

Kun otetaan huomioon vahingon tapahtumapaikkana olevalla katualueella (risteysalueella) suoritettujen kunnossapitotoimenpiteiden ajankohdat, laadut ja määrät sekä se, että ko. risteysalue on selvitysten perusteella ollut myös vahingon tapahtuma-aikaan käytettävissä ajoneuvoliikenteen käyttöön, kaupungin voidaan katsoa toimineen kunnossapitolain mukaisesti, koska ko. katujen risteysalue on ollut liikenteen tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä kunnossa. Asiaa ei muuta toisenlaiseksi se, että oikaisuvaatimuksen tekijällä on eri käsitys asiasta.

Lisäksi jalankulkijan on noudatettava tieliikennelaissa säädettyjä velvoitteita. Mainitun lain 3 §:n mukaan jalankulkijan on vaaran ja vahingon välttämiseksi noudatettava tienkäyttäjänä liikennesääntöjä sekä olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta ja varovaisuutta. Lisäksi tieliikennelain 16 §:n 1 momentin mukaan jalankulkijan on ylitettävä ajorata suojatietä kulkien tai ali- tai ylikulkua käyttäen, jos sellainen on lähellä. Edellä mainitut säännökset velvoittavat siten jalankulkijaa käyttämään ajorataa ylittäessä suojatietä aina, kun sellainen on läheisyydessä.

Lakimies on hankkinut selvityksen ko. katujen risteysalueen (Vesitornintie / Mantunsuora) olosuhteista ja läheisyydessä sijaitsevasta suojatiestä. Selvityksen perusteella Vesitornintien välittömässä läheisyydessä sijaitsee Matunsuoran varrella noin 20,50 metrin päässä Vesitornintiestä suojatie-liikennemerkillä osoitettu suojatie. Kulku Vesitornintieltä mainitulle suojatiellä on mahdollista käyttäen Mantunsuoran vieressä sijaitsevaa kevyen liikenteen väylää ja sen myötä Mantunsuora on mahdollista ylittää tieliikennelain mukaisesti ja muutoinkin turvallisesti suojatietä käyttäen.

Tieliikennelain jalankulkijaa velvoittavat säännökset huomioon ottaen vakuutusottajan työntekijä on jättänyt noudattamatta tieliikennelain säännöksiä, koska hän ei ole ylittänyt Mantunsuoraa käytettävissä olevaa ja läheisyydessä sijaitsevaa suojatietä kulkien. Työntekijä on päättänyt lainvastaisesti ylittää Mantunsuoran kävelemällä suoraan tien ylitse Vesitornintien risteysalueen kohdalta. Asiassa ei ole mitään hyväksyttävää perustetta, miksi työntekijä ei ole jalankulkijana noudattanut häntä velvoittavia tieliikennelain säännöksiä ja liikennesääntöjä.

Näin ollen työntekijälle aiheutunut liukastumisvahinko on selkeästi yhteydessä jalankulkijan lainvastaiseen jalankulkuun ja liikennesääntöjen vastaiseen toimintaan sekä jalankulkijalle laissa asetettujen huolellisuusveloitteiden ja varovaisuuden noudattamisen laiminlyöntiin liittyen. Oikaisuvaatimuksessa ei ole esitetty mitään hyväksyttävää perustetta tai seikkaa,

miksi vahingon kärsineen työntekijän ei olisi tullut noudattaa voimassa olevaa lainsäädäntöä tai liikennesääntöjä.

Edellä lausutut seikat huomioon ottaen kaupunki ei ole laiminlyönyt kunnossapitolaissa säädettyä kadun kunnossapitovelvollisuutta. Asiassa ei ole myöskään edes väitetty, että kaupunki olisi muutoin vahingonkorvauslain mukaisesti vastuussa ko. vahinkotapahtumasta ja vakuutusyhtiön suorittamista korvauksista. Kaupunki ei ole myöskään miltään osin vastuussa vakuutuksen ottajan työntekijän selkeästi lainvastaiseen jalankulkuun syy-yhteydessä olevasta vahinkotapahtumasta ja sen osalta vakuutusyhtiön suorittamista korvauksista. Näin ollen tehty vahingonkorvaushakemus (takaisinsaantivaatimus) tulee hylätä kokonaisuudessaan perusteettomana ja lakimiehen tekemä päätös (9.1.2026 § 2) tulee pysyttää voimassa.

Sovellettavat säännökset

Perusteluissa mainitut

Toimivallan peruste

Kuopion kaupungin hallintosääntö 30 § 9 kohta

Vaikutusten arviointi

Päätösten vaikutusten ennakoarviointia ei tehdä, kun kyseessä on oikaisuvaatimuksen käsittelyä koskeva asia (KH 21.10.2024, § 293).

Liitteet

1997/2025 Viranhaltijapäätös

1997/2025 Oikaisuvaatimus (JulkL 24.1 § 25 kohta)